

cejtím se jak kůra stromů staletých
nechci si domů přinést zimu z ulic, která za nechty zalézá
kouř nad domy se plíží, dojmy tiše tíží
před sebou nechceš říct, že měls to rád

tak to je město tvých rodičů
ze vzpomínek vytrysklé
dějiny kráčely náměstím
kolik hříchu, neřesti

na stole pár žlutých fotek, dům spadne zbyde smutek
nepoznáš tíhu viny na svém svědomí

tak to je město tvých rodičů
ze vzpomínek vytrysklé
dějiny kráčely náměstím
tolik hříchu, neřesti

Cejtím se jak kůra stromů staletých